

K

Kitaplar Adası

M. SADIK ASLANKARA

msadankara@hotmail.com
sadikaslankara@gmail.com

Tutukluhâlim...

Halim Yazıcı, son yayımladığı şiir kitabını yollamış: **Küçük Bir Harf** (Cazkedisi, 2011). Bir sarı zarfın içinde çıktığı **"Denizbostanlısı-İzmir/15.11.11"** damgası eşliğinde postacının çantasında, etçekerlerin taşıdığı derilerine vurulmuş soğuk kırmızı mühürlü kuzular gibi... Kırmızı mürekkepten damlayan yaşlarla...

Hoş bizde, çektirilmeyen acı kalmış midir dersiniz onlara? Darağacından boğmaya, katletmeye, yakmaktan işkenceye, süründürmeye şairlere yaşatılan getirin kabaca gözlerinizin önüne...

Biri seçme şiirlerden oluştuğuna göre, otuz yıla on kitap sığdırmış demek ki Halim. Her üç yılda bir şiir kitabı yayımlayabilmek, ciddi verim göstergesi kuşkusuz. Böyle olunca ilkin şairin kendi seçmeleri arasında bir gezintiye çıkmakta yarar var, **Aşkhâlim** aracılığıyla. Çünkü otuz yıllık verimine göz atma olanağı da buluyoruz böylece...

Halim Yazıcı'nın şiir serüveni **O Güzel**

Narin Gelin'le bir iç suskunluğu halinde başlayıp dağlara taşlara, göklere denizlere savrulduğu **Deliceler Aşkına**'daki güçlü debisiyle bu kez yeraltından fırlayıp patlıyor âdeta.

Şiir ırmağı doğarken yaşamına değgin ilk kulaçlarını şöyle atmıştı "otobiyografi"sinde Halim Yazıcı: "hep acılar içinde geçti hayatım/ nasıl bir kör dilenci geçerse/ tren tüneline."

Peki, nasıl ördü bu yaşamı şair, gelin şiirlerine uzanalım onun, küçücük bir avlunun bin bir çeşit çiçekle bezeli havasına dalarcasına...

"Korku"/"Yaşıyorum" şiirlerini birleştiririm mi ilkin:

"Hiç kuşkusuz duruyordum/ yalınayak gökyüzü// duruyordum tarlanın göbeğinde/ milyonlarca yım ben diyordum/ korkuluğun yüzü// ilk o gün korkmadım ben/ korkuktan."

"Yaşıyorum/ kolay sorumluluk değil bu aldığım// malum küfürleri göğüslemem gerekiyor/ buna da alıştım// çünkü/ sana da vatanımı// biliyor musun/ sana da delicesine aşışım."

Korkulu yaşamın ardından **"Deliceler Aşkına"** şiiri de anımsanmalı ama:

"size sesleniyorum hey/ dünyanın bütün sigircıkları/ birleşiniz yeniden// çıkan yollar/ yenilin bir daha// deliceler aşkına!"

Böyle bir şiiri kim durdurabilir, hangi tutukluluk yok edebilir? Görüldüğü gibi bunlar, sonsuzca bestelenmiş bir şarkının sözleri gibi eşlik ediyor yaşam yolculuğunda bizlere, yüreğimize, beynimize...

Gelin, şairin ördüğü kavramsalik olgusunun üzerinde duralım biraz da...

ŞAIRİN SUSKUNLUĞA KARILI ERMIŞLIK DİVANÇESİ

Tüm şiirlerine göz atıldığında Halim Yazıcı'nın, bir gezgin şair kimliği sergilediği görülebilir. Dervişan yaklaşımıyla sürdürüyor sanki tüm şiir verimini şair. Bakıyor-

sunuz, bir elinde liri ötekisinde gitar. Ege yollarında caz çalıyor, bakıyorsunuz denizlere açılmış da pavuryalar arasında, kedisiyle, balık pulları eşliğinde dağlara türküler düzüyor, sonra dönüp eski mahallelerde sardunyalı açan pencerelerin altında serenatlar yapıyor...

Ama sanmayın, söylenmiş sözlerle dokuyor bunu, hayır, susulmuş, yutulmuş, içilip sindirilmiş sözcüklerle, seslerle, renklerle hasatlayıp biçerek gerçekleştiriyor şair bunu, ama nasıl; kül altında kendini yeniden yakıp besleyen kuzularla.

Bundan ötürü Halim Yazıcı'nın verimleri, okunduğunda anımsanır gibi olan, yol açtı-

lardan denizlere açılarak nefes alıyor, sonra da bu sınırsız şairlerle gün yüzüne çıkmanın ipuçlarını döşüyor bir bakıma.

Bütün bunların ardından insan düşünmeden edemiyor, otuz yıldır kendi kozasını ören bir şairin tutukluluk hâli, onun bu kozayı daha bir tutkuyla örmesine dönüşmeyecek midir?

Öyleyse "aşkhâlim"den vira bismillah "tutukluhâlim"e...

AŞK OLSUN SANA HALİM...

Bizde sürüyle meslek birliği var, sonra sayılamayacak kadar çok demek, birlik, vakıf, şu bu... Kimilerine ben de üyeyim bunları... Ne yapılar ama sivil örgütlenme olarak, bilmiyorum. Şair yazar, çizer ressam, yontucu müzisyen, sinemacı tiyatrocu üyeleri için ne gibi katkılar sağlar, buna dönük ne tür yaklaşımlar sergiler bu kuruluşlar? Hayır, parlak konuşmalar, açıklamalarla karşılaşmıyor değil elbette, ama bunun dışında ne yapıyorlar, merak ettiğim bu...

12 Eylül'den sonra bütün meslek örgütlerinin bir araya toplanarak ortak adımlar atacağı bir üst kuruluşa gidilmişti Şükran Kurdakul'un öncülüğünde. Bu örgütlerin en azından demokratik talepleriyle açılan gur bir ses olarak yankılanabilirdi o sıra. Ya şimdi? Bu yönde güçlü adımlara rastlıyoruz muyuz? Bir ara yazar, eleştirmen A.Mürtaz İdil de içeri alınmıştı, sağlığından ötürü bırakıldı anımsadığımca. Şu sıra herhangi sanat alanında üretimini sürdüren kaç kişi var acaba içeride tutuklu?

Bu işlerin çetelesini şair, yazar, hukukçu dost Sabri Kuşkonmaz tutuyordu diye açtım telefonu, bir de ona sorayım dedim... Malta'daymış. Yazar örgütleri olarak aslında yoğun çaba harcıyormuş, ama dışarıya demek ki gereğince yansımamış bu durum.

Ne diyeyim... 1982'den 2012'ye kitaplı şairliğinin otuzuncu yılını kutlayan tutuklu Halim'e aşk olsun, ne olursa olsun, hep şiir yağsın halim selim yüreğine tutukluluk sağanağı altında... Gerçi "Yangından Önce İlik Yakılacak"ta, "ne yazdım/ diye düşünürsen hallerine// ne hâlim kaldı/ ne yazdım// ne de yazacak/ hâlim" diyordu ama, ardı sıra bakan neler ekliyordu Halim Yazıcı:

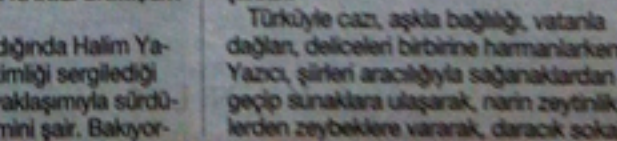
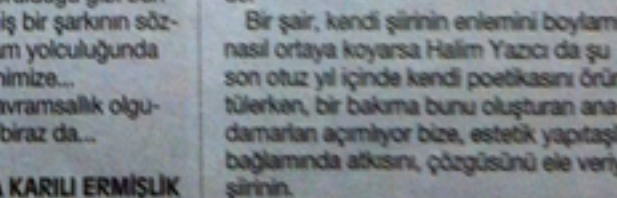
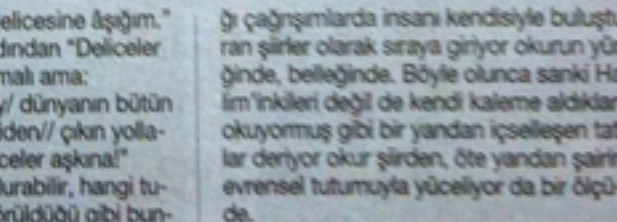
"beni evlerde/ doğduğum evlerde/ yeniden şiir beni// kırmızı lambası yansın radyonun//...// bunu bir daha söylemeliyim/ kızmayın bana ey vapurlar// dilim/ aşkhâlim." ("Aşhâlim")

"Yazılanın Yaşarken"de ise (**Deliceler Aşkına**) şöyle sesleniyor: "sade bir ekmeğin sade bir yaşamı olsun istedim/ bir kaptapta yazılanın yaşarken şiirim".

Sonra şu iki dizeyi ekliyor **Küçük Bir Harf**'te: "sadece sesini duymak için geldi sesim sana / sade bir ses olarak yalnızca yalnızlığına"...

Tutukluluk, şairlerin bilmediği bir meslek değil elbette. Öyle ya, bileği taşı onlar için tutukluluk, kalemlerini kilağıladıkları meşin...

Hey yalnızlar, sizler, sizler nereden tutuklusunuz acaba? Ya tutuksuzlar? İyisi mi, ne kadar tutuksuz varsa, onları da Halim Yazıcı şiiri tutsun, olsun bitsin...■

Ben, sonradan ayırdına vardım o yaşları... Çünkü sözünü ettiğim kaçak zarf, hangi istasyonlardan geçtiyse ancak yıla başına doğru ulaşmıştı elime. Küçük sarı zarfa "kaçak" demem boşuna değil... Çünkü daha zarf elime geçmeden Halim "ele geçirilmiş" oldu bir bakıma. Tutuklandı Halim Yazıcı... Zarf da Silivri falan, günahı boynuna nereleri dolandıysa artık, Allah vekil, anca gelebildi...

Son yıllarda ardi ardına yaşadığımız tutuklama süreçlerinde en çok duyduğumuz söz kalıplarından biri de şu olmadı mı: "Hakkında kesinleşmiş bir hüküm olmadıkça tutuklu kişi suçlu değildir, yalnız sanıktır..." Halim tutuklu, üstelik şair...

İzmir gamzeli öykücü arkadaşım Ferda İzbudak Akıncı'ya telefon açtım, "Şu tutuklu Halim'in öteki kitaplarından bir ikisini bulup gönderir misin lütfen bana?" Sağ olsun, Ferda birkaç gün sonra bir şiir paketi ulaştırdı elime. Zarftan çıkan kitaplardan birinin adı da **Aşkhâlim**'di (Şiirden, ikinci basım, 2009).

Halim Yazıcı'nın seçme şiirlerinden oluşan yapıtın kapağını çevirdim, iç sayfada şairin eşi Azime Akbaş Yazıcı'nın imzası karşılansın mı beni: "Sayın Sadık Aslankara'ya, Halim'in eli, yüreği ve şiiriyle merhaba!..6 Ocak 2012, İzmir". Yanında, ikinci basımlarıyla iki şiir kitabı daha: **O Gazel Narin Gelin** (Boyozkıtap, 2011), **Deliceler Aşkına** (Şiirden, 2008).

Son yıllarda, yine tutuklamalara koşut kitaplara, zaten yazarları değil de onların dostları, yakınları imzalamaya koyulmadı mı? Yazarların kendileri nerede dersiniz, içeride, tutuklu... Yöneltilen suçlamalar karıtlanmış değil üstelik... Hani "Tutuklu Yazarlar Sözlüğü" çıkarılsa kalın bir cilde ulaşacak neredeyse... Halim de yeni kitapları, eskilerinin yeni basımları, tutukluluğun keyfini mi çıkarıyor diyeceğiz içeride?

Şimdilerde kar mevsimi ya, çocuk çocuk herkes tutup kardan adam-kardan kadın dikeyor kapısının önüne. Tutuklular ne dikeyordur dersiniz? Betondan adamlar, kadınlar mı?

AŞKHÂLİM'DEKİ TUTUKLUHÂLİM...

Halim Yazıcı, ilk şiir kitabı **O Güzel Narin Gelin**'in (1982) ardından kitaplı şairliğinin otuzuncu yılında yayımladığı on birinci kitabını **Küçük Bir Harf**'le tutuklu evinde kutluyor herhalde... Biz böyle bir toplumuz işte... Şairlerimize, şiir verimlerini kutlamayı ancak bu şekilde layık görüyoruz...